

Л. О. Гріффен

Мікулін Олександр Олександрович

МІКУЛІН Олександр Олександрович (02(14). 02. 1895, м. Владимир, Росія – 13. 05. 1985, Москва) – конструктор авіаційних двигунів. Племянник і учень М. Жуковського. Генерал-майор-інженер (1944). Академік АН СРСР (1943). Герой Соц. Праці (1940). Сталінська премія (1941, 1942, 1943, 1946). Державні нагороди СРСР. 1898 із родиною переїхав в Одесу, 1901 – у Київ. Товаришував з І. Сікорським, під впливом якого вступив (1912) і навч. (до 1914) у Київ. політех. інституті. Закін. Моск. вище тех. училище (1921). Відтоді працював у Москві: у Наук. автодвигун. інституті (від 1925 – гол. конструктор); від 1930 – у Центр. інституті авіац. двигунобудування; від 1936 – на авіадвигун. заводі ім. М. Фрунзе; водночас 1935–55 викладав у Моск. вищому тех. училищі та Військ.-повітр. інж. академії. На поч. 1930-х рр. під керівництвом М. створ. перший рад. авіац. двигун рідин. охолодження М-34 (згодом АМ-34), на базі якого сконструйовано низку двигунів різної потужності і призначення, зокрема двигуни АМ-34 встановлювали на рекорд. літаках АНТ-25, бомбардувальниках ТБ-3 та ін. літаках; АМ-35А – на винищувачах МіГ-1, -3, бомбардувальниках ТБ-7 (Пе-8). Під час 2-ї світової війни М. керував розробленням форсов. двигунів АМ-38Ф і АМ-42 для штурмовиків Іл-2 та Іл-10. У 1943–55 – гол. конструктор авіадвигунобуд. заводу № 30, де під його керівництвом створ. лінійку турбореактив. двигунів різної тяги (зокрема АМ-3 для літака Ту-104); 1955–59 працював у Лаб. двигунів АН СРСР. Особливістю всіх розробок М. було широке розгортання н.-д. і експлуатац. робіт, застосування у створююв. системах новіт. досягнень фундам. і приклад. наук. досліджень у галузях гідрогазодинаміки, механіки, теплофізики. 1970 у зв'язку з проблемами зі здоров'ям став послідовником д-ра Замхау, розпочав вегетеріан. дієту і на влас. досвіді почав писати книгу, яку не хотіли видавати, тому що автор не мав мед. освіти. 1975 М. закін. мед. інститут, 1976 отримав ступ. канд. мед.

н., 1977 у Москві видав кн. «Активное долголетие». 2013 на Алеї видат. учених і конструкторів Нац. тех. університету України «Київ. політех. інститут» йому встановлено пам'ятник (скульптор М. Олійник).

Бібліографічний опис:

Мікулін Олександр Олександрович / Л. О. Гріффен // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-67564>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).